

نوشته: دیوید هوارد
ترجمه از: م. ا. نگارگر

مارچ ۲۰۰۷ م

هرگز از مبارزه بر ضد جنگ نباید احساس خستگی و ماندگی کرد

صحبت از رکود قریحه نگارش (رایترز بلاک) آغاز خوبی برای نگارش مقاله سیاسی نیست، چنانکه مقدمه مبتنی بر پند و اندرز به خاطر اعتراض بر چهارمین سالگرد یک جنگ خون آلود و مفتضح نیزچندان خوشایند نمی باشد اما، حقیقت این است که فاجعه عراق بسیاری از ما فعالان صلح را نیز دچار نومیدی و تقریباً خاموشی نموده است. جنگ که از همان آغاز تبهکارانه بود برای مدتی بسیار طولانی ادامه یافته و به طور متزاید درد ناک و بی نتیجه گردیده است و صحبت یا نوشتن در باره آن خسته کن و یکنواخت شده است.

صدها سرمقاله، نامه های سرگشاده، نامه به مدیر مسؤول و غیره نوشته شده است تا از اشغال دوامدار و گشتار بی گناهان ابراز خشم و انزجار مردم را منعکس سازد. از میان ما آنانی که نمیتوانند از مطالعه رسانه های جمعی پیشرفته و مترقی خودداری نمایند، داستان های گشتار و معلولیت هارا روزمره میخوانند؛ پس به نگارش بیشتر چه ضرورت است؟ مگر کاهش اعتراض خود نوعی اعتراف به بیهودگی آن نیست؟ همین حالا نیز جنبش ضد جنگ در تشویق اکثریت ملت های جهان برای دست کشی از تحریکات نظامی نقش فعال ایفاء و این حقیقت را آفتابی نموده است که جنگ از همان آغاز خود اشتباه بوده است. چه کسی مانده است تا برایش قناعت داده شود؟ مگر سال ۲۰۰۷ آخرین موج های سفاهت یک رژیم کابوای نیست که همین اکنون از جانب رای دهندگان و انتخاب کنندگان رد شده است؟

مگر نه اینست که کانگرس بالاخره از کرختی خود بیرون میاید، به اشغال پایان میدهد و سربازان مارا به خانه برمیگرداند، پس جنبش صلح چراتسلیم خستگی های مبارزه نشود؟ پاسخ به وسوسه خاموشی را ضرورت های اخلاقی و معنوی میدهد. آری باید گفت هرگز و همیشه هرگز. "هرگز دیگر نه" در میان جنبش صلح طلبان فلسفه ای جلو گیرنده است که در تجارب تاریخی ما ریشه دارد. ما از نیاکان و بزرگان خود الهام میگیریم. آنانیکه از هالوکاست و هیروشیما باز مانده اند نسل های بازمانده از دوران بردگی، قتل های عام و اشغال های دراز مدت که شاهد خشونت های نابخشودنی بودند و به ما درس دادند که ترس از گوشه گیری و حاشیه نشینی در این جنبش راه ندارد. ماهر صبح با کابوس عراق از خواب باید برخیزیم و پا بر نقش پای آن مردان و زنان دلیر بگذاریم.

چنانکه بازماندگان هالوکاست هرگز از باز گفتن داستان های کمپ های نازی ها باز نماندند، چنانکه امریکاییان افریقایی نژاد هرگز داستان عبور و عبورگاه های خود را از یاد نبردند و غننامه های دوصدوپنجاه سال بردگی را به ما سپردند. چنانکه چروکی ها چهار هزار مرده خود را در جزیران محاکمه اشکها هرگز از یاد نبردند (چروکی ها ساکنان بومی ایالت جورجیا بودند که اروپاییان مهاجر شده در امریکا آنان را از جوریبای غربی بیرون راندند و این رویداد تا ۱۸۳۰ ادامه یافت از جانب چروکی ها به نام محاکمه اشک ها نامیده شده است. - مترجم دری) ما به طور حتم باید به خواهران و برادران خود در عراق ببینیم و هرگز از گفتن داستان این جنگ وحشتناک باز نه ایستیم. ما امروز این را باید بگوییم و در طول زندگانی خود بگوییم و به بازماندگان خود درس بدهیم.

این ها داستانهای یک مبارزه انزجار آور و تکان دهنده است که تنها در سه هفته اول تجاوز د سال ۲۰۰۳ موجب مرگ ۶۶۱۶ غیر نظامی گردید. داستان تخته بندی در آب و شکنجه ها همراه با برهنه سازی در زندان ابو غریب. داستان شاید چندین صد هزار غیر نظامی عراقی که مُردند و معیوب و معلول گردیدند و هیچ کس نام های زیبای شان را نیاموخت. داستان بیش از ۳۱۰۰ زن و مرد سرباز امریکایی که گشته شدند و داستان زخمیها و معلولین ما به شمول ۵۰۰ نفری که دست پایای شان قطع گردیده است. داستان حمله بر یونیورسیتی مستنصریه که به تاریخ دهم جنوری ۲۰۰۷ سبب گشته شدن هفتاد شاگرد و باز در بیست و پنجم فیروزی سبب گشته شدن چهل تن دیگر گردید. داستان آن بم گذار انتحار کننده را که به تاریخ ۳ فیروزی ۲۰۰۷ یک واگون بارکش مرسدس بنز را در مارکیت بغداد راند و یک صدوسی نفر را کشت و بیش از سه صد نفر را مجروح نمود. داستان یک سلسله حملات بر نمازگزارانی که در مساجد سنی ها یا شیعه ها خلعت زندگی بدون کدام جرم و گناه از ایشان باز گرفته شد و آن سلسله حملات با حمله بر مسجد امام علی (رض) به تاریخ ۲۹ اگست ۲۰۰۳ آغاز و سبب گشته شدن ۸۳ نفر گردید. (برخی از برادران افغان

می پندارند که این مزار و این مسجد به خلیفه چهارم حضرت علی کرم الله وجهه تعلق دارد حال آنکه این مزار و مسجد آن متعلق به حضرت علی بن رضا (رض) امام هشتم شیعیان است. مترجم دری)

ما از شاهدان هالوکاست آموخته ایم که به رژیم های مبتنی بر نژادپرستی و فاشیسم بگوییم: "دیگر هرگزنی" از بازماندگان هیروشیما و ناگاساکی آموخته ایم که برای سلاح های ذروی بگوییم: "دیگر هرگزنی" و اینک از جنگ عراق باید بیاموزیم که برای جنگهای اشغالگرانه و مبتنی بر حق شُفعه (شُفعه همان است که در زبان گفتار دری زبانان به شف و حقی شف بدل شده است. مترجم دری) برای شکنجه و بالاخره برای ایدئولوژی مودی دیموکراتیزه کردن به زور شمشیر "دیگر هرگزنی" بگوییم. در روزهای تعطیل هفته از هفدهم تا نهم مارچ در نقاط مختلف جهان مظاهرات ضد جنگ برگزار میشود. برای اینکه مظاهرات نزدیک ترین منطقه محل زیست تان را دریابید به و بسایت ما مراجعه فرمایید و با ما بیونید تا جلو جنگ را بگیریم و به آنچه رخ داده است بگوییم "دیگر هرگزنی"

پایان
